

Xibalba 2009

Je sobotní ráno 24.01.2009 a my sedíme v letedle směr Mexico. Letos jsem vyjeli ve složení Dan Hutňan, Martin Hutňan, Petr Chmel, Míla Dvořáček, Martin Honeš a Míra Manhart. Cesta plyne jako voda a tak se v Cancunu na letišti objevujeme za necelých 11 hodin. Ještě přesun do Tulumu, který byl náročný díky našemu řidiči. Cestu na hodinu a půl zvládá s vypětím všech sil za dvě a půl a tak večerní odpočinek po tak náročném dnu je opravdu na místě.

25.01.2009

Ráno neporušujeme tradici a všichni jedeme na pláž si zaběhat a trochu se protáhnout v moři. Po vydatné snídani jedeme do skladu pro věci a naložit láhve na Xibalbu. Dnes jsme si naplánovali zkušební ponor v Escondidu. Celé dopoledne si balíme věci a doděláváme, co kdo nestihl. Okolo poledne jedeme na dvě party asi 3 km na jih k cenotu. Kluci mají na zádech každý dvojče 2 x 12l a já s Danem 2 x 12l side mounth (boční uchycení). Tady dnes již podruhé skoro každý předělává automatiky. Ponor je to krátký asi 64 minut a všichni si zkouší jestli všechno funguje jak má. Martin s Mílou se pokoušejí fotit a natáčet. Všechno se zdá být až na malé drobnosti v pořádku a tak jedeme ne večer za Donem Coubertinem , pro povolení na potápění v Tuxu Kupaxa. Povedlo se. Na zítřek máme k dispozici i druhé auto, takže se nebudeme muset mačkat.

26.01.2009

Raní běhání je o trochu těžší než včera, ale přesto to zatím ještě jde. Po snídani začínáme balit. Ještě vysvětlujeme klukům jak mapovat a kreslit, aby jsme to měli všichni stejné. Cesta co Chemuyilu je krátká. Tady kupujeme ovoce a vodu a pokračujeme junglí cca 10 km. Míla jde chvíli pěšky a natáčí auta, jak se na kamenité cestě pěkně houpou a skáčou. Od zastavení autem to máme ještě tak 200 m k cenotu. Palapy před cenotem jsou ve stejném stavu jako na podzim a budeme je moc využít pro pověšení neoprenů a ostatních věcí. Připravujeme si věci na potápění a opakujeme si dnešní plán ponoru. Rozdělili jsme se na dvojice Dan + Petr, Martin (příště Mahony) + Míla a já s druhým Martinem. Každá má svůj úsek, kde bude dělat polygon a nakreslíme mapu. Na závěr ponoru si Martin vezme foťák a zkusí to tu zdokumentovat alespoň tréninkově. Zanořujeme se a já zjišťuji, že mi fučí druhý stupeň, následuje kompletní oprava. Kluci mají dostatečný náskok a když je potkáváme cca 200 m od vstupu při mapování, zdá se být všechno v pořádku. Náš úsek, který jsme mapovali vede nízkou chodbou a občas to tu hodně kalí. Ostatní jsou v hlavním tunelu s obrovskými prostory a se spousty odboček v kterých není natažená šňůra. Šířka jeskyně se tu pohybuje od 15 do 30 m při hloubce okolo 12 m s bohatou výzdobou. Každá dvojice zmapovala co měla a fotky docela ujdou. Ponor trval klukům 145 minut, my jsme tam byli 118 min . Balíme cajky, některé tu necháváme a odnášíme láhve do aut. Tady máme malé překvapení. Jedno auto né a né nastartovat. Zkoušíme to opravit, ale nejde nám to. Auto tu necháváme a v šesti se v druhém autě vracíme zpět do Tulumu. Večer pak sháníme věci na opravu auta, přeci ho tam nenecháme.

27.01.2009

Celou noc přšlo a ani ráno to nebylo jiné. Běh jsme dneska vynechali a vydali se nakoupit věci potřebné k opravě toyoty. Cesta do jungle nám uběhla jako voda a my se začali připravovat na ponor. Musíme pokračovat v mapování hlavního tunelu a jeho odboček, které si bere na starost Dan s Petrem. Mahony s Mílou jim půjdou pomoc a pak zkusí odbočky po levé straně. Já s Martinem budeme pokračovat v cestě na sever. Ponor začínáme za neustálého deště a ani po vynoření tomu není jinak. Během mapování Dan s Petrem nacházejí odbočku po pravé straně, ale musí nejprve zmapovat celou lajnu a k exploraci se dostávají až u další odbočky, kde natáhli 150 m nové šňůry. Mahony s Mílou mapovali loop z druhé strany než byla první parta a pak ještě natáhli cca 50 m po levé straně. Já s Martinem jsme našli dvě volné hladiny a pak to celé mapovali. Víme, že cesta k cenotu Tres Estrelas nebude vůbec jednoduchá. Každá dvojice končí ponor zhruba 10 min od sebe a přibližný čas ponoru je 155 min. Po krátkém odpočinku se pokoušíme opravit auto, ale ani dneska nám to moc nejde. Alespoň jsme ho odtáhli na laně do Chemuyilu a zítra to zkusíme znovu. Na večer pak sedíme u počítačů a zadáváme data. Přeci už jen nějaké údaje máme a musíme začít kreslit mapy.

28.01.2009

Raní fotbal na pláži byl příjemnou změnou. Na další ponor jsme si opět dali za cíle co kdo musí zmapovat. Dan s Petrem musí pokračovat ve včerejším měření hlavního tunelu a odbočky z něj. Mahony s Mílou mají na starost druhou pravou odbočku a já s Martinem musíme pokračovat směrem na Tres Estrelas. Po 125 minutách se vynořujeme a každý má trochu jiné pocity. Dan s Petrem jsou v pohodě a hlásí propojení další šňůry. Mahony s Mílou si zkusili konečně pořádnou jeskyňarinu a mapovali v malých prostorách, které bohužel končí v neprůstupných místech. A já s Martinem jsme od včerejška naplavali asi 150 metrů, našli nový cenot, ale pokračování z něj už jedině na side mounth (boční uchycení). Na dnešek nic moc. Cestou zpátky se pokoušíme opravit auto, které nám stojí v Chemuyilu, ale zase nic. Tak jsme ho alespoň přitáhli až do Tulumu, kde se na něj přišel podívat opravář. Již tak úspěšný den si jdeme zpříjemnit večer v Doně Tině a večer nás opět čeká zadávání a kreslení mapy. Teda vlastně jen v tom případě, že se Martinovi s Danem konečně podaří zprovoznit tiskárna (Míla si pořád stěžuje, že má málo práce a od 20 hodin už spí). Povedlo se. K dnešnímu dni jsme zmapovali 2346 metrů starého polygonu za 3248 minut pod vodou a objevilo se 340 metrů nových prostor.

29.01.2009

Včerejší fotbálek se osvědčil a tak jsme si ho dnes zopakovali. Poměr na hřišti jsme trochu pozměnili a síly se vyrovnali (včera prohráli Dan, Míla a Mahony a dnes Dan, Míla a Martin). Při nakládání lahví jsme se moc nepředvedli a oprava prasklé gumy u Xibalby (Robiho nové instruktorce) dopadla propadákem. Cíl potápění je už každému jasný. Dan s Petrem hlavní lajna a pořízení fotek kostí mastodonta. Mahony s Mílou další odbočka po pravé straně od hlavní lajny. Já s Martinem začneme potápět v novém cenotu Tres Estrelas. Ponor každé dvojici trval cca 114 minut a Dan s Petrem nafotili docela hezké fotky mastodonta. Je to sice

jen pracovní verze, ale alespoň víme, jakým způsobem to Martin s velkým foťákem musí vylepšit. Mahony s Mílou měli trochu pech. Odbočka, kterou jim Dan naplánoval tam nebyla a ani sám velký náčelník ji nenašel. Proto zkusili druhou levou odbočku a objevili skoro 100 m. Já s Martinem jsme mapovali Tres Estrelas. Vedou tu šňůry trochu zmateně, naplavali jsme cca 300 m a jsme zvědaví která z odboček směřuje na Tux Kupaxa. Když odjíždíme od cenotu, přijíždí sem terénní auto s dvěma Američany, kteří mají na autě naložené skútry. Docela by nás zajímalo, kam chtějí v tak nízkých prostorách jet na skútrech. Po příjezdu do Tulumu se jedeme podívat k Naře a Davovi, možná máme opravenou Toyotu. Večer se nese ve znamení polygonu a kreslení. Někteří s tím mají velké problémy.

30.01.2009

Rest Day. Ráno brzké stávání díky Mílovi, který si chce natočit východ slunce na pláži. Snídaně v místní hospůdce, vyzvednout skútry ve skladu, přes poledne kreslení map, odpolední návštěva památek v Muyilu. To je hlavní sled dnešních událostí. Podrobněji to snad nejde ani popsat. Skáčíme od polygonu ke kreslení, od auta po štelování skútrů a pořád do kola. Na večer máme všechny resty hotové a od zítřka mapujeme na novo.

31.01.2009

Dneska žádné běhání a posilování. Žádné opravování skútrů. Na Xibalbě si kromě dvojčat balíme každý i stage. Podle včerejších propočtů jsme trochu pozadu s mapováním i exploraací. Cestou k cenotu potkáváme Steva Gererda, který nám již podruhé zkřížil cestu a dvojici mexičanů z Cancunu. Ty se jedou podívat do Tux Kupaxa na kosti mastodonta. Nevědí přesně, kde jsou a tak se jim náš popis hodí. Ponor jsme díky stagím trochu protáhli cca na 150 min. na dvojici. Dan s Petrem objevili novou chodbu vedoucí na sever k cenotu SaK Xiquin. Podle dnešních propočtů jsou od něj vzdálený cca 70 metrů vzdušnou čarou. Mahony s Mílou mapovali chodbu od kostí mastodonta na sever a teď tady Míla skuhrá, že musí kreslit tak dlouhé náměry. Já s Martinem jsme měli skútry a jeli mapovat na jih do zadních částí, kde jsme objevili 54 m nové chodby. Cestou zpět jsme si zašli kousek junglí a Petr zaměřil GPS body dalších cenotů, které jak doufáme se nám podaří brzo spojit i pod hladinou.

01.02.2009

Povedlo se. Dan s Petrem propojili oba cenoty (Tux Kupaxa a Sak Xiquin). Tím má Tux Kupaxa 12103 metrů a to určitě nebude všechno. Je tady ještě spousta odboček, kde se může naplavat a zmapovat další metry. Mahony byl s kluky a musel kreslit, kde Dan včera natáhl jen polygon a nestihl to dokreslit. Míla má problém s uchem a tak jen točil nasuchu. Já s Martinem jsme museli dokončit jižní část západní větve. Bohužel tu nevede žádný jiný tunel, než ten hlavní s již nataženou šňůrou. Cestou zpět jsme se ještě pokusili nafotit pár snímků a po 147 minutách ukončili ponor. Po převedení dat do počítače jsme zjistili, že se Petr s Mahonym špatně dohodl a ani jeden z nich nezaměřil jednu část chodby. No tak si to zítra zopakují. Zítřejší plán je jasný, každý toho má dost a tak den zakončíme společenskou hrou uno.

02.02.2009

Ráno se nese ve znamení přípravy a ani nestíháme zajet k moři. K cenotu, jako už poslední dobou tradičně, bereme každý stag a dva skútry. Míla si nese kameru, Martin foťák. Ponor je každému jasný. Mahony s Petrem si plavou změřit a nakreslit včerejší rest a Mílu berou sebou. Ten si bude točit kosti mastodonta a pak se s kluky dohodl na jednotlivých sekvencích jeho příběhu. Po vynoření má skoro 45 sekund filmu (možná). Dan jde individuálně s „bokovkama“ propojit dvě místa s nízkým profilem a všechny kontakty se mu daří spojit. Jedna jediná lajna, která je v počítači zaměřená od Gunnara je natažená jen kousek a pak končí v neprůstupných místech. V původní mapě to vypadá trochu jinak. Já s Martinem jedeme na skútrech na jih do nového cenotu. Ve skútru máme GPS a zaměřili jsme družicový signál. Cestou zpět zaměřujeme polygon a kreslíme mapu. Ještě před vynořením potkáváme Dana, který tu na nás čeká a jdeme fotit. Ponor končíme po 187 minutách a máme dost. Celý zbytek odpoledne dokresluje mapy a u piva plánujeme zítřek. Večer se odměňujeme tacoscama v centru Tulumu.

03.02.2009

Ráno opět běháme. Dneska chceme udělat poslední ponor v Tux Kupaxe a pak se pokusit kompletně zmapovat nově připojený cenot Sak Xiquin. Na Xibalbě máme vzkaz od Robiho. Musíme se v jungli podívat na cenot, ve kterém se před dvěma lety kluci vynořili a potkali tam krokodýla. Don Cubertino (majitel pozemků na kterých leží cenoty) by chtěl o tomhle cenotu vědět a vzhledem k tomu, že nám pokaždé když jsme tady vydává „permiso“ (povolení), nesmíme odmítnout. Vracíme se pro kotníkové boty, GPS, mačetu a vyrážíme. Nejprve se odpotápíme a až potom půjdeme do jungle. Dan se potápí opět s „bokovkama“ a má k sobě Petra. Zkusí propojit západní větev, která se stáčí na sever a podle údajů v počítači je kousek od druhého jumpu. Na původní mapě je to trochu jinak. Když se to propojí, budeme vědět, že naše měření jsou správná. Po 120 minutách se jim to podařilo. Naše měření zatím všude sedí. Mahony s Mílou jedou s námi na skútrech a po třinácti minutách je vysazujeme u jumpu na mastodontí lajnu. Tady se pokouší najít další odbočky a mají úspěch. Propojili dvě chodby, které vedou mezi velkými tunely a jednu, která končí cca po 50 metrech v neprůstupných místech. Já s Martinem pokračujeme dál na skútrech na jih. Měli by tu být kosterní pozůstatky, které tu objevil Gunnar. Kosti jsme našli a pořídili několik fotek. Cestou zpět jsme opět mapovali a kreslili cca 300metrový úsek. Na skútrech jsme vyzvedli Mahonyho s Mílou a jeli k východu fotit. Po 180 minutách jsme se všichni čtyři společně vynořili. Na povrchu nás čekal úkol dne: najít cenot s krokodýlem. Po hodině a půl bloudění v jungli jsme to vzdali a jeli k domovu.

04.02.2009

Sac Xiquin, cenot ležící asi 300 metrů od zastavení autem je u vstupu hlavně kalivá zasmrádající louže. Až pod hladinou se rozléhá do obrovských prostor. Podle původního měření je dlouhý 1750 metrů, ale už teď po prvním ponoru víme, že tomu tak zdaleka není. Mahony s Mílou naměřili 510 metrů, Dan s Petrem 438 metrů a já s Martinem 331 metrů. Už to samo osobě je víc než dost a to tam jsou ještě další neprobádané odbočky. Po zadání údajů

do počítače nám všechny vstupy do cenotů sedí a polygony se liší o cca 8 metrů. Celkově jsme k dnešnímu dni zmapovali 5854 metrů a objevili 944 metrů za 7448 minut pod vodou.

05.02.2009

Další den a další ponor v Sac Xiquinu. Tentokrát se pokusíme dokončit měření a Míla si chce natočit pár záběrů. Transport je o něco delší, máme dvě stage a kameru navíc. Dan s Petrem se po zanoření pokouší domapovat svůj úsek a nachází ještě jednu odbočku, která končí po 70 metrech. Směr mají dobrý, na sever do cenotu Coop One. Mahony s Mílou dokreslují a mapují východní část. Našli tam dvě volné hladiny, na které vylezli a viděli čerstvé kočičí stopy. Robii nám říkal, že asi před dvěma lety se tu potápěl a po vynoření potkal na břehu jaguára. No dobrý, vzpomněli si a zase se hodně rychle zanořili. Já s Martinem jsme prolezli všechno, co jen trochu zavánělo objevem. Bylo z toho asi 40 metrů v takových placatých a kalivých místech. Měl jsem bokovky a stejně to dál nepustilo. Cestou s jungle jsme si v Chemuyilu dali pivo a uháněli k domovu. Ze včerejška mají někteří z nás resty v kreslení map.

06.02.2009

Poslední den potápění v šesti lidech chceme věnovat jen focení a natáčení. Od rána probíhají přípravy a je toho opravdu dost. Míla sebou táhne kameru a další tři světla navíc, Martin foťák a další dva blesky. Ještě že je Tux Kupaxa tak velká jeskyně. Na cestě před jeskyní potkáváme Bila Philippe, který tu má trojici Finů a chtějí se kouknout na kosti. Ukazujeme mapy a dohadujeme se, že do vody půjdeme jako první, abychom měli čistou vodu na focení. Dan, Martin a já jdeme první do vody a hned se pouštíme do focení. Míla, Mahony a Petr se zanořují o chvíli později a plavou do zadních prostor tak, abychom si nepřekáželi. Celá akce nám trvala 120 minut. Cestou zpět jsme dokreslili vstupní část cenotu. Po složení všech cajků jsme pořídili ještě pár fotek u vstupu do Tres Estrelas a pak hurá do hospůdky na jídlo. Kluci si musí nechat vyschnout neopreny a zítra už odjíždějí. Večer probíhá závěrečná párty a zítra nás čeká druhý rest day.

07.02.2009

Druhý rest day si opravdu zasloužíme. Součet všeho co se za prvních 14 dní udělalo: Objeveno 1040 metrů nových chodeb a zmapováno 6450 metrů, to celé za 8908 minut pod vodou. Dneska už kluci jen balí a chystají se do města na nákupy. Všechny data a mapy jsou zadané v počítači.

08.02.2009

Na další týden expedice zůstáváme jen ve třech (Dan Hutňan, Míla Dvořáček a Míra Manhart) cílem tohoto týdne je pořídít video dokumentaci pro připravovaný film. Mílovi schází ještě spousty záběrů a tak jsme mu slíbili, že budeme hlavně točit a mapování s explorací si necháme na poslední týden. Den začínáme běhání po pláži a celý zbytek dne se nese ve znamení příprav a neustálého opakování co kdo a jak musí nasvítit a kam a atd. Ponor jsme si naplánovali do Tux Kupaxi na kosti, které jsme už s Martinem dříve zkusili nafotit. Skútry

máme už jen dva a tak vyrážíme s Danem na jednom a Míla s kamerou na druhém. Po natáčení jsme trochu porušili ujednání a zmapovali další úsek jeskyně. Po 194 minutách jsme se vynořili a u cenotu byla místní rodinka, která se nabídla, že nám pomůže s odnošením stage. Bez váhání jsme toho využili. Za 20 pesos se to vyplatí. Po vyložení láhví jsme se cestou stavili u Bila Philipse a probrali pár detailů ohledně Tuxu Kupaxi. Večer nás čeká opět kreslení a zadávání dat do počítače.

09.02.2009

Další den a další ponor. Tentokrát chce Míla točit na suchu a tak jdeme do vody jen dva. Na poslední chvíli měníme dvojčata za singl pro bokovky a přidáváme stage. Jedeme do Tres Estrelas, kde už jsem se s Danem na podzim potápěli a s Martinem jsem tu byl asi před osmi dny. Chceme nejprve s Mílou točit na suchu nošení láhví, rozhovory a zanoření. Je to trochu zdlouhavé, ale Míla se s Danem snaží. Pak už nám nic nebrání 180 minut mapovat a kreslit, popřípadě zkusit natáhnout i nové lajny. Večer pak opět zjišťujeme, že údaje o tomto cenotu jsou přeházené a lajny špatně připojené. Opět se nám vyplácí úplně nové mapování s vlastními údaji. Večer si připravujeme skútry a plnou výbavu na zítřejší náročný ponor v Koox Balu, kde chceme natočit kosti, loni objeveného lenochoda.

10.02.2009

Hned od rána Míla usedá ke stolu a musí dát dohromady kameru. Včera s tím tak trochu bojoval, ale publikovat jeho slova snad ani nejde. Jedeme do Koox Balu, cesta je o poznání širší a kultivovanější. Dokonce potkáváme i Marii, která jak nás vidí, chce cigarety. Auto máme naložené třemi skútry, dvojčaty a ještě šesti stage. S povolením není problém. Včera večer jsme si zajeli něco sníst do města a potkali tam Bila Philipse, který jak nás slyšel mluvit o potápění v Koox Balu, hned vytáhl telefon a dohodl nám povolení na jeden den. Cílem dnešního ponoru je natáčení loni objevených kostí lenochoda, které měli velký úspěch u Prof. Fejfara z Přírodovědecké fakulty UK a doktora Grega Mcdonalda z USA, který je specialista na prehistorické savce. Cesta ke kosterním pozůstatkům lenochoda je dost dlouhá a náročná. Jedeme skoro 45 minut na skútrech a postupně odkládáme záložní láhve. Na konci nás čeká cca 10 minut natáčení a ještě se plaveme kouknout na další kosti, které tu před dvěma lety byly objeveny při průzkumu. Bohužel má Míla problém s kamerou a tak jen fotíme. Zpáteční cesta se nám lehce zkomplikovala. Mílovi došel skútr a tak jsem ho skoro 15 minut táhl za sebou i se skútrek. Za 150 minut jsme venku z vody a musíme odnést kompletní výstroj zpět k autu. Doma pak netrpělivě čekáme u monitoru, jestli jsou záběry použitelné. Dobrý, slovo odborníka Míli, který nám na večer připravil žebírka s trochu pikantní omáčkou nás potěšilo. Jediný problém do zítřejšího ponoru je v kameře, ale i ten se Mílovi daří zvládnout.

11.02.2009

Natáčecí den v Tux Kupaxe. Do vody jdeme s jediným cílem. Natočit spoustu záběrů na skútrech, pak stage, mapování a side maut. Sebou máme dva skútry, každý dvojče, dvě láhve na bokovky a stage. Scénář nám Míla vymyslel už večer a tak nás honí na skútrech sem a tam, pak odložit stage, vzít si stage, natáhnout bubínek, vyvázat, stáhnout, kreslení a já nevím co

ještě. Celých 104 minut se to opakuje. Na závěr musí Dan vyplavat, přehodit si ustrojení na bokovky a jde se na to znovu. Při odpolední projekci jsme se opravdu nasmáli. Výsledek ale stojí za to. Na večer máme domluvený rozhovor s Robím a Bilem, které se jak doufáme také povedli. Na zítřek usuzujeme, že Míla má matriálu dost a konečně se vrátíme k mapování a exploraci.

12.02.2009

A opravdu je to tak. Míla si dává rest day a mi vyrážíme do Tres Estrelas jen ve dvou. Vystrojení side moutem a stage v plné polní si to míříme na sever a pak lehce na západ. Tady jsme ještě nebyli a je to potřeba dát do kupy. Navíc na mapě je tu prázdno a směr máme na Koox Baal, pro nás skvělé. Bohužel se potvrdilo, že šňůry, které tady natáhl Robii nejsou až tak dobře napojené a je tady v tom zmatek. Některé záměry sedí, cenote také, jen je jinak připojený. Zkoušíme prolézt kde se dá, ale vrací nás to vždy zpět, nebo to končí závalem. Když se pak vracíme ke vstupu, čeká nás třešnička v podobě několika okruhů, končící v jednom popřípadě ve více místech u hladiny. No nic po 231 minutách jsme na sluníčku a oba máme popsanych deset stran ve webnotesu. Hruža, kdo tohle bude večer zadávat a kreslit? Odpověď je jasná. Míla nám k tomu opět připravil žebírka s brambůrkami, za což má od nás velký DÍK.

13.02.2009

Poslední natáčecí den. Jako lokalitu si Míla vybral Car Wash. Cenot nedaleko Tulumu, s pohodovým vstupem do vody. Opět máme skútry a točíme hlavně jízdy. Pak přichází na řadu explorace a vyvazování šňůry. Blbneme tam necelé dvě hodiny. Ještě že nám došlo světlo. Na konec jsme v cenotu našli krásnou želvu. Prostě pohoda. Na večer si Míla dává dohromady záběry a ještě jednou je všechny pečlivě prochází. Přeci jen by byl dost velký problém, kdyby něco chybělo.

14.02.2009

Pro nás je dneska rest day a pro Mílu odjezd na letiště. Celý den se trochu flákáme a spekulujeme, co nás zítra čeká. Zůstáváme tady jen s Danem. Chceme zmapovat ještě spousty metrů a pokusit se najít propojení dalších cenotů.

15.02.2009

Začínáme potápět v Coop One, teda alespoň si to myslíme. Zanoření, krásná velká chodba ale žádná odbočka. Až po cca 100 metrech se před námi otvírá cenot. Oba se vynořujeme a zjišťujeme, že jsme na hladině kousek od cesty, kterou každý den projíždíme a byli jsme to tady už okouknout. Cestou zpět mapujeme a ještě zkoušíme prolézt každou díru, která vypadá jako odbočka. Po chvilce jsem opět v cenotu. Kroutíme hlavou a dáváme si repete. Opět nic. Vzdáváme to. Bereme cajky a tak jak jsme se přesouváme do Sac Xiguinu. Tady nám chybí domapovat pár posledních záměrů. Při zpáteční cestě kontrolujeme jednu s odboček, kterou si Dan s Petrem předtím označili. Kousek nás pouští. Otáčíme kvůli nedostatku vzduchu a víme, že má pokračování na sever. Po 188 minutách jsme venku a jsme zvědaví, kde najdeme náš

původní dnešní cíl Coop One. Po zadání dat do počítače, máme takové tušení, že vstup do Coop One je studna u které parkujeme, když potápíme v Sac Xiguinu. Po návštěvě Bila Philipse si to jen potvrzujeme. Podle souřadnic GPS má dnešní první cenot název Quintan a vůbec není zakreslen v mapě. (OD TEĎKA UŽ JE)

16.02.2009

Vyrážíme do Tres Estrelas s jasným cílem. Zkusíme najít propojení v severní části s Coop One. Robii nám říkal, že už tyhle dva cenoty jsou propojené, ale ve skutečnosti to nikde na žádné mapě není. Po našich zkušenostech s měřením v této části si nejsme až tak moc jistí, že propojka existuje. V průběhu ponoru narážíme asi pětkrát na volnou hladinu, z toho dvakrát je vyvedená šňůra na sucho, ale v mapě nic takového zakresleno není. Asi na třech místech to máme dnes jen tak tak i s bokovkami a jednou musíme sundávat obě láhve najednou, tak malé jsou tu chodby. Při zpáteční cestě mapujeme ještě odbočku okolo cenotu, která opět prochází otvorem půl na půl metru. Do ní se nám už nechce a hlavně víme, že se to dá obejít s druhé strany. 204 minut ponoru za námi a máme zmapováno 640 metrů. To, jestli jsme se dostali, až kam jsme chtěli, se dozvíme z dalšího měření. Zítra vyrážíme do Coop One, který už snad jen tak nepřehlédneme.

17.02.2009

Coop One. Cenot, který je opravdu vedle cesty, kterou denně projíždíme. Když se potápíme V Sac Xiquinu, parkujeme dokonce přímo u něj. Je to studna cca 8 metrů hluboká, do které vede bytelný žebřík. Je tu udělané molo a připravené světla k osvětlení celé vstupní části. Jak tohle jsme jen mohli přehlédnout nikdo z nás nechápe. Pořád jsme si mysleli, že je to jen pro domorodce zdroj pitné vody a pro náhodné kolemjdoucí krásná podívaná. Už na podzim, když jsme se tu byli podívat, nám nikdo o tom, že tohle je Coop One neřekl. Potápíme opět s bokovkami a tak nám spouštění po repce jde vcelku snadno. Dneska chceme najít propojení s Tres Estrelas. V plánu je úsek dlouhý 650 metrů. Na konci jsou opět jinak jumpy a odbočky ve tvaru T. Jednou jsme špatně zahrnuli, ale naštěstí jsme měli bokovky. Jinak by jsme na další hladinu neprolezli. Na jedné s odboček to Dan trefil a po 70 metrech jsme doplávali k naší včerejší značce. Cestou zpět opět mapujeme. Vynořujeme se ještě na dvou hladinách ale nic závratného. Při naplavání do hlavní chodby si připadáme jako v hangáru. Krásně vyzdobený hlavní tunel s několika odbočkami tu vede až do cenotu. Ponor nám trval 208 minut a zmapováno máme úžasných 876 metrů. Jediné co není nakresleno je hlavní chodba a vstup do cenotu. Při tak velkých náměrech to na jeden ponor není ani možné. Na večer pak zadáváme data do počítače a do noci doděláváme mapy.

18.02.2008

Ráno se nám s postele moc nechce, ale po trošce přemlouvání to nakonec jde. Přeci jen to bylo včera dost náročné. Dnes jedeme opět do Cop One a zkusíme severní část. Podle poligonu je to tady dost malé, ale mi chceme najít nějakou odbočku směrem k Chunchechenu. Všechno se nám potvrdilo a po proplavání úvodní části se opět za nulové viditelnosti škrábeme s bokovkami do malých prostor. Na konci chodby máme smůlu, žádná s odboček

nikam nepouští. Mapujeme a kreslíme až zpátky na křižovatku s korytem. Je tady krásné koryto ze dvou směrů, které tu voda za ty roky vymlela. To včerejší už je zmapováno, tak se pouštíme do druhého, kde není šňůra. Po 74 metrech opět končíme v již zmapovaných místech. Obracíme a jdeme kreslit hlavní chodbu. Ponor nám trval 199 minut.

19.02.2009

Děláme změnu a jdeme domapovat Tres Estrelas. Chybí nám tu západní část a pár odboček, které jsme s Martinem jen nakreslili, ale už nezměřili. První odbočka je jen o kousek dál než jsme před tím skončili a jde do cenotu, který je i v Tuxu Kupaxe. Každá další odbočka nás vždy zavede buď do cenotu, nebo na zmapovaná místa. V jednom dómu nám svítla naděje a táhneme šňůru asi 70 metrů, ale opět se to zavírá a dál nepouští. Jiná možnost už tu není. Dokreslujeme zbytek vstupní části a ještě jeden jump a je to všechno. V Tres Estrelas zkusíme ještě jeden ponor v severní části, ale potápět se tam budeme z Coop One, odkud je rychlejší a pohodovější cesta. Po zadání dat do počítače jsme zjistili, že máme k dnešnímu dni zmapováno 10399 metrů a z toho 1298 metrů nově objevených. Každá část mapy je nakreslena, popsána a pečlivě střežena.

20.02.2009

Zkoušíme pokračování v Sac Xiguinu. Objevili jsme tu chodbu směřující na Coop. Jdeme opět s bokovkami a stagí. Jinak už to tady asi ani nebude. Po zanoření plaveme 30 minut na místo odkud jsme minule natáhli šňůru. Dan tvrdil, že po překonání úzkého místa viděl před sebou alespoň třicet metrů. Ok jdeme tam a z třiceti je deset. Zkoušíme to malou studnou o patro níž, ale ani tam nemáme štěstí. Jediné co jsme objevili, bylo nejhlubší místo celého systému Tux Kupaxa - 21 metrů. Obracíme a stahujeme šňůru. Za těch pár metrů to nestálo. O kousek dál nalézáme kosterní pozůstatky, pravděpodobně menšího zvířete a pořizujeme fotodokumentaci. Kostra není zdaleka celá. Je to sice jen pár obratlů a kloubů, ale i to stojí za to zdokumentovat. Při důkladné prohlídce jsme našli ještě jednu odbočku a tak se tam cpeme. Pouští to dál a my se dostáváme do poměrně velké chodby, která končí komínem s vrchním patrem. Necháváme tu šipku a jdeme zpět podívat se ještě do dalších možných odboček. Nalézáme chodbu, která nás po cca 200 metrech stáčí k hlavní lajně a vyplaváváme v již zmapovaných částech. Cestou zpět mapujeme a zkoušíme ještě horní patro. Nalézáme dalších 100 metrů, vedoucí na Tux Kupaxu. Objevili jsme celkem 356 metrů nových chodeb a kosterní pozůstatky. Úspěšný ponor.

21.2.2009

V Tres Estrelas nám zbývá zmapovat severní větev za propojkou s Coop Onem. Přemýšlíme nad tím, z jaké strany to budeme mít blíž a lepší cestu. Volba padla na Tres Estrelas. Tentokrát už cestu dobře známe a na několika místech jedeme rovnou k další šňůře různými zkratkami, které jsme tu za tu dobu našli. Odkládáme stage a míříme si to rovnou na sever. Tady je křižovatka, na které se dáváme vlevo a po pár metrech navazujeme svoji šňůru. Po pár dobrých pokusech jsme natáhli 50 metrů, ale přes rozsáhlý dóm jsme se nikam dál

nedostali. Zkoušíme to na druhou stranu odbočky a ta nás pouští dobrým směrem. Takovýma plazivkama metr na metr. Občas nám svitne naděje a chodba se otevře, ale jen na chvíli. Za chvíli jsme opět v malých prostorách. Máme málo vzduchu a dál se cpát už nechceme, otáčíme a mapujeme. Objevili jsme 351 metrů a zmapovali 512 m za 200 minutový ponor.

22.2.2009

Coop One. Tady nám schází prolézt pár odboček z hlavní lajny a budeme ho mít kompletně. Je vidět, že to tu v roce 2005 předělával Steev Bogarts. Lajny tu docela sedí a v některých částech se už nedá jít dál. Hledáme hlavně odbočky na východ, kde je ještě volné místo na mapě a žádný systém tu objeven zatím nebyl. Moc se nedaří a až na jednu chodbu, která vede dobrým směrem jsme nic závatného nenašli. Zmapováno máme pro dnešní den 563 metrů a jsme rádi, že ponor končíme po 159 minutách. Potápíme v kuse už sedmý den a máme toho plné zuby.

23.2.2009

Dneska si dáváme poslední ponor v Tux Kupaxe. Chybí nám tu Robího lajna od cenotu Koj na severozápad. Robie Schmittner se tam před léty snažil propojit s Sac Xiguinem, ale bez větších úspěchů. Dneska sebou máme Lukáše, který tu v Tulumu žije a exploruje směrem na Cobu. Pokoušíme se mu vysvětlit základy kreslení a doufáme, že alespoň někdo se tady pokusí o kreslení a nejen o tahání poligonu. Jedeme na skútrech a sebou máme dvojče se stage. Dostáváme se do vstupní části cenotu Koj a odtud pokračujeme na sever Robího chodbou. Procházíme krásnými prostorami, ze kterých na rozdíl od mapových podkladů odbočuje několik cest. V jedné z nich končí vodící šňůra v uzavřeném domku. Odtud začínáme mapovat. Cestou zpět mapujeme a zkoušíme další odbočku, která se nakonec ukáže jako hlavní chodba na severozápad. Při dohodnutém tlaku v lahvích otáčíme a mapujeme až po cenot Koj. Lukáš zvládá ponor v pohodě a v závěsu za Danem na jednom skútru ubíhá cesta k cenotu Tux Kupaxa za 25 minut. Cestou si ještě sbíráme safety láhev a hurá domu. Večer jsme se ještě jednou stavili u Lukáše s vytisknutým poligonem a ten nám slíbil, že se pokusí nakreslit to, co dneska viděl.

24.2.2009

Konečně zasloužené volno. Dneska mají přiletět lidi na komerční potápění v cenotech. Během dopoledne připravujeme zbytek věcí a dokreslujeme co nám schází ze včerejšího ponoru. Asi 400 metrů nám chybí k dokončení Robího lajny a tak spekulujeme nad tím, že ještě jeden jeskynní ponor v průběhu příštích 14dní uděláme. Po tomhle plánovaném ponoru sepíšeme závěrečnou zprávu o akci a bude k dispozici na webových stránkách.

